

Motion till riksdagen 2008/09:C459

av **Lennart Sacrédeus (kd)**

Moderniserad partnerskapslag, bevarad äktenskapsbalk

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör lägga fram förslag om en moderniserad partnerskapslag där ordet ”registrerat” utgår.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att äktenskapsbalken bör bevaras i sin nuvarande form.

Motivering

Sverige har sedan 1994 en lag om registrerat partnerskap för enkönade par. I utredningen *Äktenskap för par med samma kön – Vigsselfrågor* (SOU 2007:17) föreslår utredaren att äktenskapet istället ska omdefinieras till att också inkludera enkönade par.

Att det inte rör sig om verkliga rättsliga behov eller krav förklaras i betänkandet, liksom att nuvarande lösning med äktenskap för man–kvinnarelationer och partnerskap för enkönade par inte är diskriminerande. Inte heller kan sägas att det är en rättighet för enkönade par att ingå äktenskap. Utredarens skäl till att omdefiniera äktenskapet är tvärtom att han vill använda äktenskapets högre symboliska värde för att i normerande syfte skapa större acceptans för en homosexuell livsstil. Därmed förkastas samtidigt äktenskapets hittillsvarande normerande syfte, att knyta samman det biologiska, sociala och rättsliga föräldraskapet eller – annorlunda uttryckt – knyta samman mamma–pappa–barn och barnet med dess båda biologiska föräldrar.

Utredaren slår samtidigt fast att en ny äktenskapsdefinition i lagstiftningen kommer att leda till att vi får olika definitioner om äktenskapet hos olika grupper i Sverige, så att exempelvis kristna eller muslimer i varje enskilt fall inte kan förväntas erkänna såsom äktenskap det lagen definierar som äkten-

Fel! Okänt namn på

skap. Dessa grupper kommer tillsammans med många andra att fortsätta att ha barnets rätt till båda sina biologiska föräldrar i centrum för äktenskapet.

Att en utredare föreslår en lag som distanserar olika grupper från varandra på detta sätt är beklagligt. Om lagstiftaren skulle genomföra förslaget är det häpnadsväckande. Tvärtom borde konsensus och kompromiss eftersträvas. Det borde vara uteslutet att kränka samvetet hos så omfattande delar av den svenska befolkningen.

Remissvaren på utredningen ger uttryck för att där den stora majoriteten av vigslar äger rum – i kyrkor, kapell och moskéer – vill man inte omdefiniera vad som är ett äktenskap. Det religiösa Sverige avvisar i remissvaren att äktenskapet görs könsneutralt utan koppling till varje människas ursprung i man och kvinna.

Lagstiftaren ska inte använda lagstiftningen för att vända grupp emot grupp i samhället, utan tvärtom ena folket. Inte heller ska så grundläggande förändringar som nu föreslås grunda sig mer på känslökäl och moralism än på sakliga skäl.

För 100 000-tals, ja, miljontals svenska medborgare kan äktenskapet aldrig definieras som något annat än som en förening mellan man och kvinna. Hela 34 procent av Sveriges befolkning vill enligt den senaste opinionsundersökningen bevara äktenskap och partnerskap var för sig. Detta innebär att miljontals medborgares åsikter inte återspeglas i Sveriges riksdag.

Istället för att uppnå högre social acceptans är sannolikheten därför stor att precis motsatt effekt skulle bli resultatet, om riksdagen inte respekterar det som för många är självklart i sin nuvarande form eller till och med heligt. Om det verkligen är en högre sociala acceptans för en homosexuell livsstil som eftersträvas – och inte en vilja att egentligen visa sin avsaknad av acceptans för kristna, muslimer och andra med en traditionell äktenskapsyn – bör förslaget om en könsneutral äktenskapsbalk inte genomföras.

Moderniserad partnerskapslag

Utan att förändra äktenskapsbalken kan det samtidigt finnas anledning att se över partnerskapslagen i fråga om språkdräkt och bestämmelser.

Att ”registrera” sitt partnerskap uppfattas av många som ett nedlåtande språkbruk – och föga romantiskt. Ordet bör därför utgå ur lagstiftningen och den specifika lagens namn. Ordet ”registrering av” byts genomgående ut till ”ingående av”, ”registrering” till ”ingående av partnerskap” osv. så att exempelvis 1 § lyder: ”Två personer av samma kön kan ingå partnerskap.” och 4 § ”Innan ingående av partnerskap sker skall prövas om det finns något hinder mot detta.”

I fråga om dispens för den som är under 18 år att ingå partnerskap är det dock rimligt att skillnaden kvarstår i förhållande till äktenskapet, då en sådan dispens främst får antas aktuell då en ung kvinna och man dels väntar barn tillsammans, dels har ett önskemål att barnet ska födas inom äktenskapet utifrån sin övertygelse. Mot bakgrund av det missbruk av denna bestämmelse i äktenskapsbalken som uppmärksammats och diskuterats i relation till s.k.

Fel! Okänt namn på

hederskulturer är det kanske inte heller önskvärt att överföra denna bestämmelse till partnerskapslagen.

I debatten om äktenskapet tycks det ha funnits en missuppfattning att om äktenskapsbalken görs könsneutral skulle detta ge enkönade par möjlighet att viga till äktenskap i landets kyrkor. En sådan förändring ägs dock inte av sekulära politiker utan av respektive trossamfund – även Svenska kyrkan – var för sig. Dessvärre finns det här både politiska partier och intresseorganisationer som vill tvinga på kyrkorna sin åsikt!

Svenska kyrkan har tillsammans med Sveriges kristna råd (SKR) samstämmt slagit fast att begreppet äktenskap ska bevaras för man–kvinnarelationer. En majoritet av vigslarna sker i landets kyrkor och kapell. Kyrkornas och moskéernas synpunkter måste därför tas på största allvar, eftersom det är i dessa miljöer som de flesta svenskar väljer att ingå just äktenskap.

Att landets kyrkor skulle viga enkönade par till äktenskap är inte sannolikt. Vissa har däremot sagt sig vara villiga att förrätta juridiskt giltiga partnerskapsförrättningar.

Vi som värnar det traditionella äktenskapet har genom dessa förslag sträckt ut en hand, och gett en möjlighet för alla i Sveriges riksdag och regering av god vilja att verka för samförstånd och motverka att grupp vänds emot grupp. Alternativet – att köra över mycket stora delar av befolkningen i något så grundläggande som äktenskapet – vore oklokt.

På goda grunder kan befaras att avståndet mellan svenskar och invandrare kommer att öka i framtiden ifall en ny lagstiftning stiftas som är helt okänslig för många invandrades uppfattning om äktenskap och familjeliv.

Om det är möjligheten att gå till kyrkan som eftersträvas, när två män eller två kvinnor ska påbörja en livsvandring tillsammans, vore det bättre att förändra partnerskapslagen än äktenskapsbalken.

Stockholm den 7 oktober 2008

Lennart Sacrédeus (kd)